

Franska mandatet i Syrien

Extern påverkan och dess konsekvenser på samhälle och stat

Anja Skoglund

Abstract

The ongoing civil war in Syria has taken many casualties since the start of the public uprising in 2011. President Bashar al-Assad has responded to the demand for power change by the Syrian population with brutal repression. This has created an inhumane situation where civilians are being targeted. This case study has traced the historical development of Syria from the creation of it to independence in 1946. The focus has been on the French mandate and its impact on Syrian society and state. The purpose has been to research if the policies of the French mandate can give any insights to why there is instability in Syria today. The thesis found that different policies used by France created a divide within the society, and this division was based mainly on religious and ethnical lines. The implications by French policies were put in a context with theories explaining how factors like identity, state building and ethnicity and religion can have effects on society and state. The conclusion of the thesis is that policies used by France had a negative impact on Syrian society and state. However the mandate period cannot serve as sufficient explanation to why there is instability in Syria today.

Nyckelord: Syrien, Frankrike, identitet, statsbyggande, samhälle

*Antal ord:*9556

Innehållsförteckning

1 Inledning.....	1
1.1 Syfte.....	2
1.1.1 Problemformulering	2
1.1.2 Frågeställningar.....	3
1.2 Tidigare forskning	3
1.3 Relevans	3
1.4 Avgränsningar	4
1.5 Disposition.....	5
2 Metod.....	6
2.1 Material.....	7
3 Teori.....	8
3.1 Identitet.....	8
3.2 Stadsbyggande.....	10
3.3 Etnicitet och religion	11
3.4 Begreppschema.....	11
4 Historisk bakgrund	12
4.1 Ottomanska imperiet	12
4.2 Franska mandatet.....	13
4.3 Självständighet	14
5 Analys	16
5.1 Identitet.....	16
5.2 Statsbyggande.....	18
5.3 Etnicitet och religion	23
6 Slutsat.....	27
6.1 Slutsatser.....	27
6.2 Vidare forskning.....	28
7 Referenser	29

1 Inledning

Inbördeskriget i Syrien har pågått sen 2011 och konflikten verkar inte få någon lösning inom en snar framtid. Konflikten har många olika aspekter och problem som komplicerar möjligheten till att komma till stånd med en fredlig lösning som alla involverade parter kan acceptera och respektera. En viktig aspekt av konflikten är missnöjet bland landets majoritetsgrupp, sunni-muslimer, över att minoriteten alawiter med familjen al-Assad som maktinnehavare, har haft makten sen 1970-talet och styrt Syrien enligt eget tycke. Hafez al-Assad tog makten 1970 genom en militärkupp (Mylonas 2012, s.59) och när han avled tog hans son, Bashar al-Assad över makten och har styrt landet sen dess.

Med anledning av den utdragna konflikten och diskussionen om huruvida en utländsk intervention (som dock aldrig skett på grund av Ryssland och Kinas veto i FN:s säkerhetsråd) skulle vara en del av lösningen på konflikten, samt exempel som Irak och Afghanistan är det tveksamt om en intervention av utländska makter är något som kommer att bringa demokrati och ordning till Syrien. Under uppdrag av Carnegie Endowment for International Peace har Vera Mironova, Loubna Mrie och Sam Whitt genomfört en undersökning som visar på att även majoriteten av oppositionen inom Syrien stället sig tveksamma till en inblandning av utländska makter i konflikten. Visserligen är de flesta för en västerländsk intervention som tar Bashar al-Assad från makten, men när det kommer till demokrati och vad som ska ske i Syrien efteråt är det tveksamt vad väst kan göra för Syrien. I den undersökning som författarna genomförde bland rebellerna inom oppositionen föredrog 28 % någon form av demokrati. 51 % av de tillfrågade svarade att under vissa omständigheter skulle en icke-demokratisk regering vara att föredra istället för en demokratisk sådan.(Mironova m.fl. 2014)

Förutom att inställningen inom Syrien är osäker till en utländsk intervention, så är upproren i Syrien en del av den arabiska våren. Den arabiska våren har beskrivits av Lisa Anderson (2014) som att vara början på slutet av statssystem och styre som installerades i början på 1900-talet av imperialistiska

aktörer(Anderson 2014, s.370).

1.1 Syfte

Med anledning av en tveksamhet inför en utländsk intervention började jag undersöka om det fanns tidigare exempel i Syriens historia då landet haft utländska makter involverade inom dess territorium. Jag fann att Syrien hade varit under utländsk administration och skapades under det franska mandat som utfärdades av Nationernas Förbund 1922 (White 2011, s.viii). Mitt syfte med studien kom därför att bli att undersöka perioden då Syrien var under franskt mandat för att se vilken påverkan en utländsk makt tidigare har haft på Syrien.

1.1.1 Problemformulering

Jag vill genom min undersökning av Frankrikes närvaro under skapandet av den syriska staten som sedermera skulle leda till självständighet, ta reda på vilken inverkan mandatet hade på den syriska staten och dess samhälle. Ayubi har skrivit om hur det inte går att få en ordentlig förståelse för det moderna Mellanösterns uppsättning och karaktär utan att referera till tiden då regionen var under kolonialt styre. Visserligen fanns det vad Ayubi kallar kärnor eller embryon till vad som senare skulle bli stater under kolonialismen, men det är det moderna statsbyggandet från Europa som kom att bli bidragande faktor till de stater vi ser idag. Gemensamt för de stater som skapades, däribland Syrien, är att dessa stater blev institutionaliserade med den europeiska modellen av statsbyggande.(Ayubi 1995, s.86) Salem skriver i sin studie om Mellanösterns regionala order och hur dess sammansättning av svaga stater kan härledas till upplösningen av det Ottomanska Imperiet och utländska makters inblandning(Salem 2008, s.3). Denna inblandning utvecklar Salem och menar att det var en hög grad av extern inträngning i Mellanöstern och dess nya staters statssystem (Salem 2008, s.4).

1.1.2 Frågeställningar

Den huvudfrågeställning jag har utformat för min studie lyder som följande; hur påverkade det franska mandatets policyer det syriska samhället och staten? Därtill ställer jag frågan; vilka policyer använde Frankrike sig av för att styra Syrien? Utifrån dessa frågeställningar har jag lokaliserat vad som var de mest framstående policyer, och hur detta påverkade det syriska samhället och staten. Dessa policyer kopplar jag sedan till valda författare och teorier. Begreppet policy (plural: policyer) innefattar strategier och principer samt politiska beslut.

1.2 Tidigare forskning

Det finns tidigare forskning om vilken påverkan externa aktörer har under statsbyggande på samhälle och stat. Forskningen har bland annat behandlat demokratiskapande, hur stater och dess institutioner blir stabila, nationell identitet etc. Men när det kommer till forskning om nutida konflikter relaterat till staters koloniala historia relaterat till Mellanöstern, ser jag ett behov av att forskningen fördjupar sig mer i detta. Ofta riktar sig konfliktlösning till den situation som råder just nu, vilket är logiskt. Men med tanke på att det modernt statsbyggande i Mellanöstern är så pass nytt, då de flesta stater skapades under början på 1990-talet samt att det sker en förändring bland dessa stater nu i form av maktskiften, finns det ett behov av att forska mer om dess koloniala historia och applicera detta på nutida konflikter.

1.3 Relevans

Relevansen för denna studie grundar sig i behovet av att skapa insikter om hur Syrien skapades och vad som kom ur det franska mandatet. Forskning om demokrati och utveckling förutsätter en historisk kunskap om hur stater skapades för att på så sätt veta vad som har fungerat, och vad som har fungerat mindre bra. I fallet Syrien kan det bidra till förståelse för motstånd för interventioner från väst

men även en förståelse för mellanöstern som helhet då vi ser att flera regimstater under åren har kollapsat, Syrien som senaste exempel men även andra länder som Libyen och Irak. Insikter om bidragande orsaker till staters kollaps kan ge exempel för möjliga lösningar och även förutse externa aktörers inblandning och dess konsekvenser på konflikter generellt i mellanöstern och även specifikt för Syrien. Enligt Teorell och Svensson (2007) är ”kunskap om det förflutna är en viktig förutsättning för att undvika att upprepa misstag i framtiden.”(Teorell & Svensson 2007, s. 47).

1.4 Avgränsningar

Jag har fått göra en begränsning i tid och rum på grund av Mellanösterns komplexitet båda vad gäller inom och utom-politiska konsekvenser. Det hade varit av intresse att inkludera Syrien fram till det inbördeskrig som råder just nu, för att ge en övergripande beskrivning av statens och samhällets utveckling fram tills idag för att få en större förståelse för varför det råder det är en konflikt i Syrien. Det finns även andra aspekter av konflikten att ta hänsyn till. Utvecklingen i Mellanöstern i samband med den arabiska våren har till exempel påverkat det folkliga upproret i Syrien. Externa aktörer till exempel som USA, Ryssland, Iran och Saudiarabien har till viss del bidragit. Men denna studie avser att undersöka Syrien utifrån en historisk kontext och jag har därför avgränsat studien till att behandla vad som ledde fram till Syriens självständighet och vad det franska mandatet hade för inverkan. Genom att jag har koncentrerat mig kring ett givet ämnesområde och valt att fördjupa mig i en viss tidperiod gör att det är lättare för mig att bedriva min studie(Merriam 1994, s.137). Hade jag inte avgränsat mig hade jag fått samla in en oerhörd mängd data som behandlar olika aspekter, och som hade försvårat studien då jag helt enkelt inte hade kunnat identifiera vad som är relevant och tydlig empiri för att besvara min frågeställning.

1.5 Disposition

Uppsatsen börjar med avsnittet inledning som ger läsaren en nutida kontext till den studie som genomförts. I detta avsnitt presenteras även studiens syfte, problemformulering samt frågeställningar. Därefter följer studiens relevans och avsnittet avslutas med studiens avgränsningar.

Därefter följer avsnittet metod som redogör för studiens metodiska ramverk samt tillvägagångssätt. Efter metodavsnittet kommer studiens teoriavsnitt som behandlar begreppen identitet, statsbyggande, etnicitet samt religion. En historisk bakgrund ges i nästföljande avsnitt där den historiska kontexten ges, för vilket det franska mandatet verkade i.

Därefter följer studiens analys för att därefter avslutas med avsnittet slutsats som innefattar slutsatser och förslag till vidare forskning samt insikter om studiens begränsningar. Slutligen följer en referensförteckning under avsnittet referenser.

2 Metod

Min fallstudie kommer att utföras genom att utifrån valda teorier analysera det franska mandatet och utifrån dess använda policyer och på så sätt undersöka vilken inverkan de kan ha haft på Syriens samhälle och stat. Studien har inomvetenskaplig relevans på så sätt att det är tydligt att ett flertal stater i Mellanöstern har en inneboende problematik med stabilitet i dess stat och samhälle, vilket är tydligt då flera stater har drabbat av regimskifte samt folkliga uppror. Min fråga är en typ av ”på vilket sätt” vilket fallstudier enligt Sharan B. Merriam (1994) är den mest passande typ av studie för en sådan fråga (Merriam 1994, s.23). När jag dessutom vill undersöka vilka policyer som kan ha haft en inverkan faller detta sig i linje med vad en fallstudie innefattar, då det går att undersöka vilken inverkan identifierade policyer och av vilket slag dem är av, har haft för det fall jag studerar (Merriam 1994, s.25). Dessa teorier kommer att verka för att förklara vad dessa policyer är av för slag, och därmed lokalisera vad det var för beståndsdelar av dessa policyer som hade inverkan på stat och samhälle. Merriam (1994) har sammanställt fyra grundläggande egenskaper för en fallstudie som har en kvalitativ inriktning. Dessa egenskaper är partikularistisk, deskriptiv, heuristisk och induktiv (Merriam 1994, s.25). Min fallstudie lever upp till dess egenskaper då den fokuserar på det franska mandatet som blir fallets angivna situation, det vill säga den är partikularistisk. Min studie är deskriptiv till grad att den studerar de faktorer som den teori jag har använt identifierar som relevanta (Merriam 1994, s.26). Dessutom kan jag genom att ha en deskriptiv karaktär på min studie påvisa hur det är flera faktorer som spelar in, och utgör komplexiteten i det valda fallet (Merriam 1994, s.27). Min studie kommer inte vara uttömmande och därmed inte helt och håller deskriptiv i den mån att den innebär en fullständig beskrivning av händelseförloppet. Detta på grund av en komplexitet som består av olika aspekter, aktörer och problem som uppstått och haft en påverkan på samhälle och stat. Men jag har valt att fokusera på de policyer som ger en tillräcklig förståelse för den inverkan det franska mandatet hade. Det heuristiska inslaget i min studie kommer ur att jag ämnar bidra med en förståelse för hur

vilken påverkan det franska mandatet kan ha haft. Utifrån min studie av information som kan återge kontexten för det franska mandatet verkade i, kan jag ur mitt resultat dra slutsatser. Därmed uppstår det induktiva inslaget av fallstudie som Merriam förordar (Merriam 1994, s.27). Det är utifrån min observation som jag kan generera en beskrivning av vilken inverkan det franska mandatet i Syrien hade på stat och samhälle. I enlighet med vad som Merriam (1994) förklarar vara en induktiv forskning (Merriam 1994, s.33), har jag utgått från min samlade empiri för att därpå analysera dessa data utifrån valda teorier. Det är genom denna metod som min fallstudie kan generera en möjlig beskrivning till hur de policyer som jag har lokaliserat påverkade stat och samhälle i Syrien under det franska mandatet.

2.1 Material

Mitt material består av sekundärmaterial av olika författare som återger det historiska förloppet i Syrien och hur samhället och staten utvecklades under det franska mandatet. Mitt urval av material när det gäller mina teorier grundar sig på min sökning på de olika områden som franska policyer innefattar och som är återkommande under mandatperioden. Utifrån denna sökning har jag valt artiklar som på ett bra sätt enligt mig kan ge en möjlig beskrivning till hur dessa policyer påverkade samhälle och stat. Dokumentet som återger det franska mandatet i text räknas till primärmaterial då det är så som mandatet formulerades 1922.

3 Teori

Jag har utifrån mitt fall identifierat återkommande teman för de policyer som Frankrike förde under dess mandatperiod i Syrien. Dessa teman har jag därefter lokaliserat bland olika författare som behandlar dessa och problematiserat vad dessa har för effekt på samhälle och stat. Mitt teoriavsnitt inleds med en genomgång av dessa teorier för att avslutningsvis presentera ett begreppsschema som jag kommer att ordna min analys efter. Begreppsschemat blir utgångspunkten för min operationalisering av det franska mandatets policyer i Syrien.

En teori ska verka för att kunna ge en tänkbar förklaring eller verka som ett antagande om en möjlig förklaring varför något blev som det blev (Esaiasson et. al. 2012, s.37). Därmed har valet av teorier grundat sig i att de ska kunna producera ett antagande om något generellt som jag i min analys kan applicera på fallet franska mandatet i Syrien.(Esaiasson et. al. 2012, s.39) Min utgångspunkt när jag startade denna studie var att det franska mandatet har haft en viss inverkan på Syriens samhälle och stat. Min beskrivande fallstudie har även inslaget av att vara en teorikonsumerande studie på så sätt att fallet står i centrum med teorier runt om det som ska verka för att ge en förståelse i vad det var som hände. (Esaiasson et. al. 2012, s.41)

3.1 Identitet

Enligt Dankwart Rustow är den nationella identiteten en förutsättning för demokratisering. Rustow menar på att eftersom det är majoriteten som innehar makten i en demokrati, så behövs stabila avgränsningar inom staten och då även i själva sammansättningen av befolkningen då makten kan komma att falla till någon annan. Nationell identitet kan då verka för att se till att sammansättningen av befolkningen och stabiliteten inom staten består. Om det inte finns någon

nationell identitet menar Rustow att det är svårt för en stat att uppnå demokrati eftersom det skapar instabilitet inom makten, det vill säga inom den politiska sfären.(Baogang He 2001 s.100)

Enligt Nicholas Haysom (2005) bottnar avsaknaden av en nationell identitet i ett misslyckande i att ena statens medborgare under en och samma identitet som skapar nationen. Det är utifrån statens medborgare där deras gemensamma identitet med gemensamma värderingar som utgör en nationell identitet. Men om det inte finns någon gemensam identitet som delas av statens medborgare är det svårt att bygga en nation, istället skapas flera identiteter inom staten som gör att medborgarna delas upp i flera grupper inom samma stat. Istället för att identifiera sig som till exempel syrier först och främst, identifierar medborgarna istället sig med en etnisk eller religiös identitet som även kan beror på element så som kultur, familj, lingvistik, utbildning och kön. (Haysom 2005 s.154) Haysom menar att ur en social kontext uppstår spänningar mellan grupper som innebär en uppfattad skillnad mellan grupper. Haysom tar Balkan som exempel där grannar använde våld och slogs mot varandra för att de uppfattade varandra som motsatta grupper. Men denna skillnad har skapats och givits en betydelse som är fabricerad och sprungen ur en politisk kontext som spelar på den sociala betydelsen av att vara olika. (Haysom 2005, s.154)

Haysom pekar på själva processen när en konstitution skapas som en möjlighet för att bygga en nation. Det är i konstitutionen som tolerans för olika grupper i samhället kan växa, och det är i konstitutionen som grunden för en demokratisk kultur kan läggas. Genom att inkludera alla grupper under processens gång kan konstitutionen ge en möjlighet till att utforma en gemensam lojalitet till det politiska ramverk som skapas ur den. Om det uppstår en lojalitet inför konstitutionen så genererar detta även ett gemensamt ägandeskap av det politiska systemet, vilket gör att alla som är upptagna i konstitutionen även har ett gemensamt intresse i att upprätthålla systemet. Denna gemenskap främjar därmed stabilitet och främjar nationsbyggande. Haysom tillägger att konstitutioner även bör ha ett stöd av majoriteten inom staten för en erhålla en legitimitet som gör att den kan överleva. Men för att den ska få stöd så behöver konstitutionen inneha en respekt för den mångfald som återfinns inom landet.(Haysom 2005, s.163)

Huvudorden är lojalitet och ägandeskap bland de grupper som utgör mångfalden, och som är en förutsättning för att ett splittrat samhälle ska enas i en nation. (Haysom 2005, s. 166)

3.2 Statsbyggande

Beverly Crawford (1998) anser att det är avgörande vid vilken tid då staten skapas och vilken politiserad kulturell identitet som införlivas i grunden till staten. Här är det staten som sätter villkoren för det samhällskontrakt som skrivs, som inkluderar vilka grupper som är med och vilka som utesluts. Det är därför även här som grunden läggs för framtida rörelser som är representerade av de kulturella grupper som också existerar i samma samhälle, men som inte är nöjda med detta samhällskontrakt. Det är vid statsbyggande som standard sätts för politiskt deltagande och ansvar. (Crawford & Lipschutz 1998, s.20-21) Crawford utvecklar skapandet av den politiserade kulturella identiteten och påpekar att de viktigaste orsakerna för skapandet av en sådan kom ur ett kolonialt så kallat söndra och härska policy. Denna policy delade befolkningen bland etniska och sekteristiska gränssdragningar. Beroende på hur dessa gränser drogs kunde grupper dra nytta av detta och få tillgång till politisk makt, land och skapa nya identiteter samt tillgodose gruppens intressen. Detta kunde då utnyttjas när kolonialmakten väl föll. (Crawford & Lipschutz 1998, s.18-19)

Den nya staten strukturerade upp det politiska systemet och beroende på grupptillhörighet belönades vissa medan andra grupper fick se hur de blev utan tillgång till det politiska systemet eller medel. Den uppdelning som hade skett på grund av gränssdragningar baserat på etnicitet eller sekterism påverkade vilken kulturell identitet som skulle upptas i politiken och därmed införlivas inom statens institutioner. Genom att en viss grupp blev representerad inom staten kom även konflikter av politisk sort som baserades på identiteter. (Crawford & Lipschutz 1998, s.21)

James Gelvin hävdar att vid tiden för modernt statsbyggande kom vissa regeringar inom stater att ses som leverantörer som skulle förse sin befolkning med ekonomisk utveckling, och med denna skulle social rättvisa följa. Därför kom regeringen i fråga att tillskrivas stor makt då befolkningen vände sig till denna, istället för privata organisationer eller individer. (Gelvin 2011, s.241) De

regimer som sedermera tog makten genom coup d'état baserade sin legitimitet utifrån sin förmåga att åstadkomma ekonomisk utveckling och social rättvisa vilket befolkningen efterfrågade (Gelvin 2011, s.242)

3.3 Etnicitet och religion

Ronnie Lipschutz (1998) har hävdade att historia sätter ramverket och strukturen för vilka aktörer som verkar inom statens institutioner. Lipschutz belyser etnicitet och religion som tankemässiga ramverk som har möjliggjort att människor har kunnat mobilisera sig och givits en legitim anledning genom att koppla sina politiska projekt till dessa två.(Crawford & Lipschutz 1998, s.44) Lipschutz skriver vidare om hur etnicitet i själva verket är en slutprodukt av en dialektik mellan en extern kontext som i internationella processer och påtryckningar samt en inhemska kontext. Den externa kontexten bestod utav under 1800-talet och till mitten av 1900-talet av det europeiska statssystemet. Lipschutz menar därmed att etnicitet skapas ur en viss tid och beroende på kontext. (Crawford & Lipschutz 1998, s.60)

Albert Hourani hävdar att spänningar inom nationer blir starkare vid särskilda kriterier. Dessa spänningar stärks genom att den nationella idén kopplas till en större etnisk grupp, i en etniskt blandat population, samt om idén kopplas till en specifik religiös lojalitet samtidigt som detta sker under inflytande av utländska makter inom staten. (Clark 2002, s.37)

3.4 Begreppsschema

Identitet, statsbyggande, etnicitet och religion är de ledord som jag kommer att behandla i min analys av det franska mandatet. Det är utifrån dessa ledord som jag kommer att kunna studera hur de franska policyerna inverkar på den syriska staten och dess samhälle.

4 Historisk bakgrund

För att läsaren ska få en förståelse och bild av hur det franska mandatet skapades och verkade kommer jag att kortfattat redogöra för dåvarande kontext.

4.1 Ottomanska imperiet

Hinnebusch beskriver hur Syrien under det ottomanska imperiet bestod av ett flertal provinser som tillsammans utgjorde ett samhälle av flera olika grupper som skiljde sig åt etniskt och religiöst.(Hinnebusch 2001, s. 16) När Syrien som stat skapades byggdes staten inte på identiteter som hade varit rådande under ottomanska imperiet. Istället riktade Frankrike fokus på städer, stammar och sekteristiska grupper.(Hinnebusch 2001,s.18)

Före det franska mandatet och det ottomanska imperiet hade Syrien varit sätet för det arab-islamiska umayyad kalifatet, där Damaskus hade varit huvudstad. På grund av detta fanns det en kvarvarande identifiering med arabism. Innan det franska mandatet etablerades tog nämligen en arabisk rörelse över Damaskus och skapade under en kort period ett arabiskt styre där.(Hinnebusch 2001, s.18) Denna rörelse var baserad på panarabism som ville skapa ett stor-Syrien (bilad ash sham på arabiska) där bland annat även irakier, syrier och palestinier var representerade.(Hinnebusch 2001, s.19) Detta satte dock Frankrike stopp för med hjälp av det mandat som hade utfärdats av Nationernas Förbund. Vid denna tid var 69 % av befolkningen sunni-muslimer som trots sin identifiering med islam även kunde identifiera sig med panarabism.(Hinnebusch 2001, s.19) Samtidigt fanns det andra grupper i Syrien som inte var muslimer. I provinsen Latakia höll alawiterna till som utgjorde 12 % av befolkningen. I södra Syrien, närmare bestämt i Jabal bodde druser som utgjorde 3 % av befolkningen. Dessutom fanns det ca 14.5 % av befolkningen som var kristna. Alla dessa grupper identifierade

sig i första hand till sin egen grupp och det fanns ingen gemensam syrisk identitet.(Hinnebusch 2001, s.20)

4.2 Franska mandatet

Det franska mandatet i Syrien utfärdades av Nationernas Förbund 1922 som gav Frankrike uppgiften att bidra med administrativa råd till befolkningen (White 2011, s.viii). Tanken var att med dessa råd förbereda befolkningen inför självstyre en dag(Gelvin 2011, s.192). De policyer som fördes gagnade dock Frankrike på så sätt att man hade kontroll över det syriska valutasystemet och kopplade det till fransk franc. Dessutom hade Frankrike kontroll över alla större offentliga inkomster. Kostnaden för de franska styrkor som närvarade i Syrien fick den syriska regeringen stå för. Frankrike såg även till att ge förmåner till franska investeringar i Syrien för att gagna dess egna landsmän.(Heydemann 2000, s.109) Den franska högkommissionären utövade makt över den lokala administrationen och det syriska politiska livet.

När Syrien fick självständighet 1946 var det en stat vars ekonomi hade fått lida på grund av dess mandat makts egna intressen.(Heydemann 2000, s.110) På grund av hur Frankrike hade hanterat den syriska ekonomin hade de flesta intäkterna gått till franska intressen eller den privata sektorn (Heydemann 2000, s.111). Då tanken var att en dag lämna Syrien så var det inte särskilt attraktivt för utländska investerare att investera i Syrien då de visste att dess hemmahörande regering, den franska, skulle få minskat inflytande en dag. Därav var det sparsamt med ekonomisk investering och därmed utveckling i Syrien under mandatet. Dessutom var tanken även att mandatterritoret en dag skulle vara självgående och därmed var man ytterst sparsam med att investera i Syrien.

Syftet med mandatet var att det skulle leda till skapandet av en så kallad organisk lag som skulle skapas i enlighet med den inhemska auktoriteten och ha i beaktning för lokala intressen, rättigheter och önsknings från hela befolkningen inom territoriet. Frankrike skulle i den mån det gick uppmuntra till en lokal autonomi. Frankrike gavs även uppgiften att forma en lokal militärstyrka som skulle ta över efter att det franska mandatet hade avslutats. Denna lokala styrka skulle ha uppgiften att sedermera försvara

territoriet och upprätthålla ordningen (French mandate for Syria and Lebanon, s.177) Dock skulle styrkan som låg under den lokala auktoritetens kontroll lyda under fransk kontroll tills Syrien blev självständigt. Vidare gavs Frankrike uppgiften att skapa ett juridiskt system som skulle skydda såväl inföddas som utlänningars rättigheter, där respekt skulle ges för trostillhörighet.(French mandate for Syria and Lebanon, s.178)

Frankrike erhöll dessutom ett flertal rapporter från Syrien som hävdade att det fanns ett lokalt stöd för ett franskt styre. Stöd fanns det, men inte i den utsträckning som Frankrike hade hoppats på vilket skulle leda till problem som skulle fortlöpa under åren. Från franskt perspektiv ansågs man ha ett uppdrag som var av civiliserande karaktär och uppgift, samt att det låg en nationell prestige i att styra utanför Frankrikes gränser. (Fieldhouse 2008, s.253)

4.3 Självständighet

Ett självständigt Syrien stod 1932 med landets första president, Muhammad Ali al-Abid som både var pro-Frankrike och en anhängare av västerländsk kultur.(Fieldhouse 2008, s.268) Huvudfunktionen för den nya regeringen och parlamentet var att de skulle presentera ett fördrag inför Nationernas Förbund vilket var i enlighet med instruktionerna som hade givits då Frankrike gavs ett mandat över Syrien.(Fieldhouse 2008, s.269) 1936 signerades och ratificerades fördraget av den syriska regeringen, ett fördrag som även inkluderade alawiternas område Latakia och drusernas Jabel i Syrien. Fransmännen tyckte inte om att dessa områden inkluderades då de hellre hade sett att dessa områden och grupper lämnades utanför ett självständigt Syrien.(Fieldhouse 2008, s.273) Frankrike ratificerade inte fördraget och man var tillbaka på ruta ett då Frankrike argumenterade för sitt inflytande i regionen. Argumentet löd att Frankrikes närvaro var nödvändig eftersom det fanns ett behov att skydda religiösa minoriteter mot sunni-dominans och blockera flödet av panarabism till Nordafrika. En diskussion om att modifiera detta tidigare föreslagna fördrag av den syriska regeringen ledde till upplöpp i Damaskus av de som ställde sig på oppositionens sida. Till slut avgick den dåvarande syriska regeringen 1939 då de avvisade de förslag som givits av Frankrike.(Fieldhouse 2008, s.274)

En ny högkommisionär tillsattes för fransk räkning och upplöste den syriska konstitutionen för att senare, 1943 meddela att konstitutionen från 1936 var återinförd. (Fieldhouse 2008, s.276) Val hölls därpå och det så kallade National Party vann. Då inget franskt tillbakadragande verkade vara aktuellt fick en brittisk militärstyrka ingripa och ta kontroll över alla utländska militära styrkor som fanns representerade i Syrien vid den tiden, vilket även inkluderade franska styrkor. Denna intervention gjorde att det franska inflytandet sakta ebbade ut och 1946 hade till slut alla styrkor i Syrien dragits tillbaka till respektive värdnation.(Fieldhouse 2008, s.277) 1948 gav Syrien sig med andra arabiska länder in i ett krig med den nya staten Israel. Det blev ett nederlag för de arabiska länderna då de var fler till antal men ändå förlorade kriget. I Syrien skyllde armén det förlorade slaget på sittande regeringen vilket till slut ledde till landets första militära kupp 1949.(Fieldhouse 2008, s.302) Det fanns även ett starkt misstycke mot den sittande regeringen i Syrien vid denna tid då den uppfattades som trög. Visserligen var Syrien nu självständigt från externa makters inflytande, men det som var kvar var uppdelningar inom landet och politisk passivitet som dessutom inte hade befolkningens lojalitet, då regeringen hade varit mest varit lojal till Frankrike.(Hinnebusch 2001, s.24)

Lisa Anderson (2014) sammanfattar på vilken grund Syrien stod på vid självständighet genom att peka på hur de styrande vid självständighet plötsligt skulle vara ansvariga för att förse befolkningen med statliga subventioner och tjänster. Detta som Frankrike tidigare hade fått stå för, skulle nu den självständiga regeringen stå för.(Anderson 2014, s.374) Anderson menar att på det sättet som Frankrike skötte administrationen i Syrien så lämnades den syriska staten vid självständigt inte särskilt ekonomiskt utvecklat.(Anderson 2014, s.373) Erfarenheten under det franska mandatet hade gjort befolkningen vana vid att statens institutioner till mesta dels svarade till de grupper som var kopplade till egendomar och därför låg dess lojalitet där. Resten av befolkningen fick därför organisera sig ofta i linje med sin grupptillhörighet. Detta skapade olika nätverk baserade på släktskap och informella ekonomier samt religion och språk.(Anderson 2014, s.377)

5 Analys

Jag kommer här att analysera teori och empiri utefter mina identifierade begrepp som är bärande för studien.

5.1 Identitet

Frankrike använde sig av en policy som verkade för att stärka olika gruppers egna identiteter framför en gemensam. Denna policy bestod av att till exempel aktivt rekrytera minoriteter så som alawiter, druser, tjerkeser, kurder, syrianer, armenier eller ismailiter, istället för majoriteten av sunni-muslimar till armén. Denna policy innebar att den konfessionella tillhörigheten i Syrien förstärktes under det franska mandatet. (Clark 2002, s.38) Därmed bidrog denna policy till att skapandet av en nationell identitet, som Rustow förespråkar som en förutsättning för demokratisering, inte kunde ske. Den majoritet som Rustow tillskriver att inneha makten i en demokrati återfinns inte i Syrien under det franska mandatet. De som skulle representera den syriska befolkningen var istället i minoritet då de utgjordes av landägare, medelklassen och köpmän (Khoury 1987, s.267). Den befolkning som brukade jorden åt de som var representerade, utgjorde i själva verket 80 % av befolkningen (Hinnebusch 2001, s.21). Men denna grupp återfanns inte i det syriska styret. Trots att det fanns demografiska, kulturella och kommersiella band i Syrien, togs det ingen hänsyn till detta då landet styrdes utefter franska intressen. Det kom att bli ett artificiellt Syrien istället. (Ayubi 1995, s.94) Eftersom Syrien skapades utan hänsyn till tidigare band, kom en instabilitet att skapas inom samhälle och stat, vilket Rustow påpekar att det därmed påverkar demokrati och stabilitet negativt inom den politiska sfären.

Frankrike betonade kulturella kopplingar och att man hade ett civiliserande uppdrag i Syrien, dessutom föraktade fransmännen arab-islamisk kultur (Ayubi

1995, s.89) Då Frankrike inte ville se arab-islamisk kultur växa och spridas till resten av världen så verkade fransmännen aktivt för att ingen gemensam identitet för majoriteten i landet skulle växa sig större. Majoriteten som Rustow nämner hade i sådana fall varit den sunni-muslimska befolkningen som identifierade sig med arabism och islam, något som Frankrike inte ville se sig sprida.

Som nämnt tidigare under avsnitt historisk bakgrund hade Syrien en gång varit säte för det arab-islamiska umayyad kalifatet. Visserligen fanns det ingen gemensam syrisk identitet när Frankrike tog över makten i Syrien men det låg inte heller i fransk önskan att skapa förutsättningarna för att skapa en sådan, då det skulle i sin tur hota franska intressen. Som tidigare nämnt är det enligt Rustow svårt för en stat att uppnå demokrati utan en nationell identitet då det skapar instabilitet inom makten. Kort därefter när Syrien var självständigt togs makten genom en militärkupp. Detta skedde delvis på grund av att den sittande regeringen inte hade etablerat något särskilt förtroende och därmed hade ingen allmängiltig legitimitet, då de som innehade den politiska makten hade tagit sig dit genom att hålla sig lojala till Frankrike.

Som jag tidigare nämnt menar Lisa Anderson (2014) att vid självständighet hade den inhemska makteliten i Syrien varit lojal till Frankrike och inte till dess befolkning. De som var lojala mot Frankrike blev därmed belönade med egendomar och land. Haysom tog Balkan som exempel hur olika grupper i samhället upplevde motsättningar sinsemellan men att dessa motsättningar skapades och var inte naturliga. Så är även fallet i Syrien. Dessa motsättningar skapades genom att privilegiera vissa grupper framför andra. De som lyckades ta sig ända upp till makten var de familjer som hade lyckats stå sig i god dager inför Frankrike. Därmed som Haysom menar inkluderades inte alla grupper i konstitutionsprocessen, vilket gjorde att ingen gemensam lojalitet skapades inför det politiska ramverk som skulle verka vid självständighet. Militärkuppen 1949 är ett tydligt exempel på hur regeringen inte hade erhållit en gemensam lojalitet från befolkningen och kunde därmed bli ersatt av en annan aktör.

Det är genom statens medborgare som deras gemensamma identitet och gemensamma värderingar utgör en nationell identitet. Men återigen, Frankrike hade sina olika policyer för att sära på grupper och förstärka dess olikheter. Genom att man uppmärksammade till exempel trostillhörighet eller geografisk lokalisering kom gruppidentifieringen i första hand, den nationella kom i andra

hand. Eftersom minoriteter inom Syrien gavs en större position, trots att de var färre till antal rent fysiskt skapades inget gemensamt intresse från hela befolkningen i att upprätthålla systemet. Huvudorden som Haysom förespråkar, lojalitet och ägandeskap kunde inte skapas bland landets majoritet då de stod utanför beslutsfattandet.

Frankrikes policyer av att skapa isolering mellan delar av Syrien och att inte inkludera hela Syrien i dess modernisering, ledde till att Syrien vid självständighet inte hade utvecklat någon nationell identitet. Dessutom hade Frankrike verkat för att skapa lojaliteter bland de syrier som representerade det syriska styret. Här återfanns en blandning av landägare, medelklassen och köpmän. Dessa syrier fanns sig i ett dilemma då de hade sin lojalitet till Frankrike samtidigt som de skulle vara lojala till den egna gruppen. (Khoury 1987, s.267)

5.2 Statsbyggande

Crawford anser att det är avgörande vid den tid då staten skapas som grupper antas och utesluts inom statens så kallade samhällskontrakt. Här läggs även grunden för de kulturella grupper som inte är nöjda med villkoren för samhällskontraktet. Vi kan se fallet Syrien då det råder ett inbördeskrig på grund av delvis den uppdelning som finns i samhället kan detta argument få bifall då inte alla i befolkningen stödjer samhällskontraktet. Spänningar inom det syriska samhället menar Albert Hourani kan härledas till att den nationella idén kopplades till en specifik religiös lojalitet, vilket var vad fransmännen använde sig av att stärka vissa gruppers positioner i samhället, som till exempel alawiterna eller borgarklassen. De gjorde detta ur ett egenintresse då Frankrike insåg att det var lättare att styra Syrien i samråd med minoriteter (både etniska/religiösa och politiska) än med den stora massan. Eftersom Syrien vid självständighet inte hade fått det stöd från Frankrike som enligt mandatet, skulle ha bistått med råd så att Syrien kunde styra sig självt vid självständighet, kom makten att tas av en militärkupp då dåvarande regeringen saknade legitimitet. Detta kan man koppla till Gelvins argument om hur regeringar baserar sin legitimitet på sin förmåga att åstadkomma ekonomisk utveckling. Denna ekonomiska utveckling i Syriens fall

hade inte skett då Frankrike inte hade verkat för att främja denna under mandatet. Gelvin skriver att modernt statsbyggande är sammankopplat med att staten ska förse sin befolkning med ekonomisk utveckling och social rättvisa, men detta skedde inte i Syrien på grund av de policyer som Frankrike använde sig av. Crawford hävdar att den policy som kolonialmakter använde sig av, det vill säga söndra och härska, delade befolkningen bland etniska och sekteristiska gränsdragningar. Frankrike verkade för att söndra och härska genom att medvetet sära på befolkningen genom att tillskriva regionerna Latakia och Jabel en slags egen autonomi och därmed inte ingå i Syrien. Trots att det kom protester från dessa områden togs ingen hänsyn till detta. Eftersom Frankrike också framhävde skillnaden mellan dessa områden, förstärktes även känslan bland dessa grupper att det var skillnad på dessa områden och resten av Syrien. Separationen av det drusiska området Jabel och det alawitiska Latakia upphörde dock under antagandet av det fransk-syriska fördraget 1936. Istället upptogs Jabel och Latakia formellt som provinser inom Syrien. Fast trots att de upptogs, så ställdes de under en specifik administration och ekonomi som var speciellt framtagen för dessa områden. Dessutom bestämdes det att franska trupper skulle vara närvara i områdena i 5 år efter att fördraget antagits.(Hourani 1947, s.87) Fördraget ratificerades dock aldrig av Frankrike, och konstitutionen blev upphävd. (Hourani 1947, s.88)

Även Khoury (1987) skriver om hur Frankrike använde sig av denna policy för att förstärka skillnader mellan befolkningen genom att dela upp dem via etniska och regionala skiljelinjer. Detta med syfte att främja franska intressen och stävja intressen för panarabism och en syrisk identitet(Khoury 1987, s.58).

Frankrikes sätt att gå till väga under statsbyggande kan vi härleda till Crawfords förklaring till att de viktigaste orsakerna för skapandet av en politiserad kulturell identitet kom ur ett kolonialt så kallat söndra och härska. Den nya stat som skapades genom koloniala makter menar Crawford strukturerade upp ett politiskt system som beroende på grupptillhörighet, belönade vissa grupper medan andra grupper fick se hur det blev utan tillgång till det politiska systemet. Genom att en viss grupp blev representerad inom staten kom även konflikter av politisk sort som baserades på identiteter. Vi kan till exempel se att det var genom fransk minoritetspolitik som till exempel alawiter lyckades ta sig in inom statens

institutioner genom militären, och på så vis få makt. Som vi vet idag är alawiter en politisk majoritet trots att de till antal är i minoritet.

Så som Clark tillskriver tiden då en stat skapades för att vara avgörande för vilken politiserad kulturell identitet som upptas är tydligt att den urbana medelklassen var den grupp som tillsammans med Frankrike styrde Syrien. Men eftersom Frankrike inte tog hänsyn till medelklassens intressen kom den senare att vända sig mot mandatmakten och agera opposition.(Khoury 1987, s.5) En del av söndra och härska policyn som Crawford tillskriver koloniala makter kan vi se i den franska policyn association. Denna associations policy gick ut på att man skulle undersöka styrkorna och svagheter i det samhälle fransmännen verkade i och med respekt för religion, sedvanor och regler genom inhemska institutioner och ekonomisk utveckling. Syftet var att på så sätt utnyttja fragmenteringen som fanns inom den politiska, sociala och etniska sfären och använda det till sin egen fördel. Planen var att hålla Syrien splittrat och verka för att befolkningen inte kunde ena sig politiskt. Denna splittring skedde i form av att Frankrike skapade två separata stater, Damaskus och Aleppo. Resten av Syrien delades in i olika distrikt för att befolkningen skulle hållas separat vilket resulterade i området Latakia till Alawiter och Jabal till Druser. Dessutom verkade fransmännen för att hålla befolkningen splittrad ytterligare genom att förstärka religiösa och etniska skillnader i Syrien.(Ayubi 1995, s.90)

Frankrike implementerade även en policy som bestod av att man försåg vissa framstående grupper kopplade till städerna med egendomar i utbyte för deras lojalitet. Dessutom kunde även grupper från landsbygden bli tilldelade stora jordbruksegendomar.(Gelvin 2011, s.194) Denna policy genererade att vid mitten av 1900-talet ägdes ungefär 50 % av landet av 1 % av befolkningen.(Gelvin 2011, s.243) Uppdelningen av land innebar också att det var ett fåtal av befolkningen som ägde marken, men det var betydligt fler som brukade den åt ägarna. Närmare bestämt 80 % av befolkningen var jordbrukare.(Hinnebusch 2001, s.21)

Förutom att föredra alawiter i armén såg fransmännen även till att föredra att samarbeta med vissa alawitiska stamledare och se till att sunni-ägda gods blev ekonomiskt försvagade för att förstärka skillnader mellan dessa grupper. Med dessa olika policyer intensifierades splittringar inom landet och omöjliggjorde en framväxt av ett enat styre i Syrien som representerade hela befolkningen, eller i alla fall majoriteten. Med detta i bagaget blev det svårt för Syrien vid

självständighet att styra landet med en administrativ kompetens, eftersom Frankrike hade sett till att ingen förberedelse hade givits under det franska mandatet. Genom att Frankrike hade allierat och skapat en ny politisk majoritet ur en minoritet, hade fransmännen uppmuntrat uppkomsten av ett slags fåmansstyre under det franska mandatet. Ayubi 1995, s.91) Detta i sin tur gjorde det lättare för Frankrike att hantera Syrien, men det verkade mer för Frankrikes intressen än för Syriens stabilitet.

Denna instabilitet bland olika grupper i landet ligger till grund för hur det franska mandatet hanterade dessa och hur denna hantering skapade spänningar dem sinsemellan som skulle leda till konflikter inom Syrien.(Fieldhouse 2008, s.338) Det franska mandatet i Syrien åstadkom inte mycket av vad som var syftet med det då det gavs av Nationernas förbund. Frankrike gjorde lite för att utbilda syrier så att de skulle bli redo för att styra ett självständigt Syrien, och hade dessutom ambitionen att dela upp Syrien territoriellt. I enlighet med tidigare fransk kolonial tradition av att dela upp territorium och styra därefter följde även mandatet i Syrien på samma spår. Officiellt var Syrien en stat vid självständighet men i själva verket fanns det flera grupperingar inom Syrien som skulle generera konflikter.(Fieldhouse 2008, s.347)

Som tidigare nämnt under teoriavsnittet stadsbyggnad menar Crawford på att genom att en viss grupp blev representerad inom staten kom även konflikter av politisk sort som baserades på identiteter. Frankrike vakade ständigt över de syriskpolitiska aktörerna, men problemet med det var att det dessutom möjliggjorde att dessa aktörer visste att de hade Frankrike bakom sig som kunde stötta upp vid behov. Därmed blev de politiska aktörerna i Syrien passiva. När Frankrike inte längre fanns att stötta upp föll det politiska systemet fort och som tidigare nämnt gjorde det möjligt för andra aktörer att ta över makten, så som fallet blev med militärkuppen 1949.

Frankrike behövde de styrande familjerna för att hålla sig kvar i Syrien så länge som de gjorde tills brittiska styrkor ingrep. Dessa familjer var i sin tur beroende av Frankrike för att hålla sig kvar vid makten. När Frankrike drogs tillbaka fanns inget skyddsnät längre som kunde skydda makteliten. Den syriska nationalism som hade växt fram under det franska mandatet hade enat syrierna mot en utländsk makt. Men när denna gemensamma fiende försvann som hade varit enande faktor i denna nationalism, generade detta en maktkamp mellan de

grupper som ville fylla maktvakuumet efter fransmännen.(Fieldhouse 2008, s.294) Det franska mandatet hade verkat för att bevara status-quo men när fransmännen försvann tog detta slut.(Fieldhouse 2008, s.304) Eftersom både Frankrike och de familjer som hade tagit sig högt upp inom den politiska maktsfären tjänade på att båda fanns vid maktröret, stod samhället i stort sett stilla under den franska mandatperioden. Det var först efter när Syrien blev självständigt som armén kunde ta över och därmed var tiden för förändring inne.(Fieldhouse 2008, s.347)

Ett uppdelat Syrien mellan grupper var bra eftersom det skulle bli svårt att skapa en nationell rörelse där, som i sin tur skulle kunna hota Frankrike. Istället var syftet att styra Syrien som om landet bestod av små stater under Frankrikes kontroll, och skapa en inhemska regering som Frankrike skulle kunna ha insyn och kontroll över. I mandatet som Nationernas Förbund hade utfärdat till Frankrike framgick det att en så kallad organisk lag skulle skapas för Syrien och i samarbete med inhemska myndigheter. Inom 3 år kom ingen sådan lag. Det var inte förrän 1927 som Frankrike kallade samman en församling i Syrien som skulle skriva konstitutionen för Syrien. När församlingen väl hade producerat ett utkast 1928, förkastade Frankrike sex viktiga artiklar då de verkade för att göra Syrien till en suverän stat, och vägrade att acceptera dem. (Fieldhouse 2008, s.257) Dessutom uttryckte fördraget att Syrien, Palestina och Libanon var en och samman och därför odelbar. Något som Frankrike absolut inte kunde gå med på eftersom Frankrike ville ha ett självständigt och separat Libanon. (Fieldhouse 2008, s.265) Församlingen vägrade i sin tur att kompromissa om dessa artiklar, och det resulterade i att medlemmarna fick gå. Frankrike modifierade istället fördraget så att det skulle skydda franska intressen och dess makt och verkställde den 1930. Men det var inte förrän 1932 som Syrien fick till slut sin första president och ett parlament och landet kunde utropas som självständigt.(Fieldhouse 2008, s.257) Detta till trots den franska motvilligheten att ge inhemska syrier någon riktig makt. Trots att Syrien nu hade sin egen konstitution med president och parlament, betydde inte detta att Frankrike stod utanför makten i Syrien. Detta var i enlighet med den franska strategin kallad ”association” som även hade använts i Marocko och Tunisien. Där fanns inhemska styrande och tjänstemän men de kontrollerades av den franska högkommissionären och franska delegater. Strategin var att istället för att använda tvång skulle Frankrike istället penetrera in i den ekonomiska och sociala sfären och ha en nära förbindelse till det syriska styret. På så sätt skulle

Frankrike kunna administrera Syrien utan att komma i konflikt med landets styrande. (Fieldhouse 2008, s.258)

När det kommer till hanteringen av minoriteter under statsbyggande i Syrien, förlitade Frankrike sig på lojalitet från lokala framstående grupper och styrande för att bibehålla sitt inflytande i Syrien. Denna lojalitet hade kommit ur att Frankrike hade lyckats att möta dessa gruppers ekonomiska intressen, genom att ha som tidigare nämnt givit dem land och egendomar. Dessutom verkade Frankrike för att ställa dessa grupper och styrande mot varandra för på sätt motverka framväxten av en gemensam identitet och därmed en nationalistisk rörelse i Syrien, som hade kunnat verka negativt mot Frankrike. Fransk policy skapade därmed en splittring som gjorde att den syriska staten vid självständighet var uppdelad, och inte representativ för befolkningen, dessutom var staten svag.(Gelvin 2011, s.242)

Statsbyggande i Syrien kom utifrån från en extern aktör med en extern politisk process. Det var inget som kom inifrån Syrien, och som inte heller skedde ur en utvecklande process. Trots detta applicerades ändå idén om statsbyggande som en intern process av social och kulturell integration som skulle gradvis gå mot att bli inkorporerat i ett politiskt system som skulle ge suveränitet till dess befolkning.(Ayubi 1995, s.108) Tanken med den franska modellen var att det så småningom skulle komma en nation ur staten, genom att integrera olika grupper i samhället till en enad. (Ayubi 1995, s.109) Men i praktiken skedde inte så i Syriens fall.

5.3 Etnicitet och religion

Så som Lipschutz tillskriver historia som ett ramverk där etnicitet och religion infaller där det europeiska statsystemet ges som exempel, kan vi användas oss av Syrien under det franska mandatet som exempel. Förutom ett eget intresse i att sära och dela upp på befolkningen (se under avsnitt statsbyggnad), så ansåg Frankrike att religion var den främsta markören för identitet.(White 2011, s. 51) Så förutom ett politiskt intresse i Syrien, hade Frankrike även kulturella och religiösa intressen.(Fieldhouse 2008, s.248) Detta är något som man blir varse om

då skillnader mellan grupper förstärktes under det franska mandatet, samt att Frankrike inte ville se panarabism växa sig större i Syrien och sprida sig.

Idag kan vi se hur president Bashar al-Assad använder sig av retorik som bygger på argumentet att han är beskyddaren av de minoriteter som hotas av majoriteten. Men denna skillnad kan man med hjälp av att analysera det franska mandatet se hur denna skillnad mellan etnicitet och religion sattes i bruk redan från början under skapandet av staten Syrien. Den uppdelning som al-Assad använder sig av skapades ur mandatets policyer då sekteristiska skillnader förstärktes under den perioden.(Pearlman 2011, s.41)

Frankrike betonade särskilt skillnaden mellan grupper i Syrien genom att betona sociala och kulturella skillnader. Dessutom tolkade man dessa skillnader som symptom på en sekteristisk konflikt. Den franska synen på majoriteten muslimer var att de ansågs vara en grupp av trångsynta fanatiker som var intellektuellt underutvecklade vilket var en typisk bild på denna tid som uttrycktes av franska orientalister.(Khoury 1987, s.28) Utifrån detta kan Lipschutz argument stärkas genom att vi kan härleda en viss förklaring till etnicitet som en slutprodukt av en dialektik mellan en extern kontext som i internationella processer och påtryckningar, då Frankrike verkade för att förstärka etniska och religiösa skillnader mellan grupper i Syrien.

Som tidigare nämnt under teoriavsnittet om etnicitet och religion, menar Hourani att spänningar inom nationer blir starkare om den nationella idén kopplas till en specifik grupp i samhället. I Syriens fall, gavs den nationella idén till den borgarklass som Frankrike hade lyckats få lojalitet ifrån genom ett utbyte av egendomar och land. Hourani skriver även om specifika religiösa lojaliteter inom en stat, och här kan Frankrikes minoritetspolitik verka som ett exempel där alawiter och druser kunde göra karriär inom militären på grund av deras religiösa grupptillhörighet.

Frankrike organiserade Syrien enligt administrativt isolerade enklaver baserat på grupptillhörighet. Ett praktiskt exempel på detta var genom att föredra vissa etniciteter framför andra inom armén, vilket resulterade i att minoriteter som alawiterna kom att bli en majoritet till antal.(Ayubi 1995, s.90) Trots att alawiterna egentligen var splittrade inom den egna gruppen ändrades detta då de ställdes mot en annan grupp, sunni-muslimer som var majoritet i Syrien.(Ayubi 1995, s.91)

På mitten av 30-talet skapades Syriska Legionen som bestod av 14,000 soldater. Vid rekryteringen av dessa föredrogs etniska eller religiösa minoriteter. Dessa löd främst under franska officerare men även under vissa respekterade familjer från Syrien. Detta system möjliggjorde en framtida karriär inom armén för dessa familjer.(Fieldhouse 2008, s.261) Alawiterna med andra minoriteter kom att få platser i den armé som Frankrike byggde upp. Eftersom majoriteten av armén bestod av personer som hade sina lojaliteter till den grupp de tillhörde, föll det sig naturligt att senare avsätta den då sittande regeringen som bestod av högt uppsatta familjer som till större del utgjordes av sunni-muslimer.(Fieldhouse 2008, s.302) Armén kom därför att bli en agent för en social och politisk reform som skulle drabba Syrien efter självständighet(Fieldhouse 2008, s.261). Detta till trots att detta inte var den tanke Frankrike hade i åtanke för militären när den skapades. Frankrike hade tänkt att genom att sätta dessa minoriteter i militären så förhindrade man att oppositionella grupper inom staten skulle sprida detta till militären. Därmed ville Frankrike verka för att hålla militären separerade från potentiella nationalistiska rörelser samt från att bli institutionaliserad in i staten.(Khoury 1987, s.81)

Alawiterna kom därför att ha en högre position efter det ottomanska imperiets upplösning då fransmännen uppgraderade dem till att vara en religiös minoritet som behövde skydd från sunni-muslimer. Det var dock skapat eftersom alawiterna under det ottomanska styret inte behandlades som minoritet. Ottomanerna gjorde ingen skillnad på grupper inom islam. Dessutom levde de avskilt från de urbana delarna i Syrien vilket gjorde att de i stort sätt i praktiken var autonoma. Alawiterna själva var från början emot att bli inkluderade i staten Syrien då de hellre ville leva utanför och sköta sig själv som de gjorde under det Ottomanska Imperiet.(White 2011, s.54) Dock vände det då alawiterna kom att vara den främsta gruppen att samarbeta med fransmännen eftersom de värdesatte Frankrikes beskydd.(Fieldhouse 2008, s.289) Med en ingång till militären kom alawiter tillsammans med druser att använda den positionen i sin strävan efter makt inom det syriska samhället och staten.(Khoury 1987, s.82)

Frankrike valde att aktivt rekrytera minoriteter så som alawiter, druser, tjerkeser, kurder, syrianer, armenier eller ismailiter istället för majoriteten av sunni-muslimer. Denna policy innebar att den konfessionella tillhörigheten i

Syrien förstärktes genom det franska mandatet som gjorde denna tillhörighet till en utgångspunkt för identitet. (Clark 2002, s.38)

6 Slutsats

6.1 Slutsatser

Min studie har ämnat besvara på frågorna om hur de policyer som Frankrike använde sig av under sitt mandat i Syrien påverkade samhälle och stat, samt vilka policyer det var som användes. Utifrån min analys kan jag dra slutsatsen att dessa policyer hade en negativ påverkan på flera områden. Utifrån begreppet identitet kan vi se att Frankrikes policyer av att stärka olika gruppers identiteter framför en gemensam syrisk resulterade i att en instabilitet inom landet skapades. Den egna gruppens identitet sattes framför en nationell vilket var syftet med fransk policy. Ett återkommande element inom de olika policyer som Frankrike använde sig av är att uppmärksamma olikhet utefter trostillhörighet, etnicitet samt geografisk lokalisering. Minoriteter gavs en högre position än de grupper som var majoritet till antal. Genom att inte inkludera hela Syrien vid statsbyggande ledde detta till att vid självständighet fanns det ingen gemensam nationell identitet att utgå från. Jag vill dock påpeka att det inte fanns en nationell identitet eller känsla före mandatet, men och andra sidan fanns det heller ingen stat att knyta denna nationella identitet till. Men det går att dra slutsatsen att de franska policyer som användes påverkade det syriska samhället och staten negativt på så vis att de motarbetade framväxten av en nationell identitet. Oavsett om det fanns en tidigare splittring inom Syrien eller inte så går det att dra slutsatsen att det inte var positivt för Syrien att Frankrike använde sig av en policy som gick ut på att söndra och härska.

En studie av det franska mandatet kan inte på något vis ge en fullständig bild av hur det syriska samhället och stat kom till att bli vad det är idag. Vilket jag från start har varit medveten om, då jag har fått begränsa mig till denna historiska kontext. Men en studie som behandlar det franska mandatet ger en insikt om hur en utländsk aktör har påverkat Syrien vid dess skapande, vilket kan ge insikt om

hur framtida policyer ska föredras eller förkastas. Med tanke på det inbördeskrig som råder idag och vad som innefattar den, som till exempel att alawiter sitter i höga maktpositioner än idag, kan man härleda detta till franska policyer påverkan under det franska mandatet i Syrien

Min slutsats är sammanfattningsvis att det franska mandatet i Syrien och de policyer som använts är ett fall av en kontext där modernt statsbyggande i Mellanöstern skedde av en utländsk aktör, där dess policyer motverkade framväxten av en nationell identitet och därmed stabilitet inom syriskt samhälle och stat. Frånvaron av stabilitet och effektiva institutioner inom det syriska samhället och stat kan därmed till viss del härledas till dess koloniala historia.

6.2 Vidare forskning

Som förslag till vidare forskning hade det varit av intresse att fortsätta studien av det syriska samhället och stat efter självständighet och undersöka hur olika grupper inom Syrien verkade inom staten som ledde fram till den instabilitet vi ser idag. Den historiska kontexten hade kunnat inkludera även från syriskt håll, hur själva samhället agerade – isolerat från franska policyer. Detta hade givit en mer nyanserad bild av statsbyggande i Syrien och gett en större insikt om hur den instabilitet som finns inom Syrien kom att utvecklas. Även den externa kontexten hade varit av intresse att vidare studera då det även är externa aktörer som kan till viss del bidra till hur det kommer sig att det råder ett inbördeskrig idag.

7 Referenser

Anderson, Lisa. (2014). "Creative destruction: States, identities and legitimacy in the Arab world". *Philosophy & Social Criticism*: Vol. 40:4-5 s.369-379 [Elektronisk]. Tillgänglig:
<http://psc.sagepub.com.ludwig.lub.lu.se/content/40/4-5/369.full.pdf> [2014-05-17].

Ayubi, Nazih N. (1995). "Over-stating the Arab state: politics and society in the Middle East". London: I.B. Tauris

Clark, James. (2002). "Frequent Incompatibilities: Ethnic and Religious Diversity and the Nations of the Middle East". *Comparative Studies of South Asia, Africa and the Middle East*: Vol. 22:1-2 s. 36-42 [Elektronisk]. Tillgänglig:
http://muse.jhu.edu.ludwig.lub.lu.se/journals/comparative_studies_of_south_asia_africa_and_the_middle_east/v022/22.1clark.html [2014-05-06].

Crawford, Beverly. (1998). "The Causes of Cultural Conflict: An Institutional Approach". I: Crawford, Beverly & Ronnie D Lipschutz. (red.) (1998). "The Myth of "ethnic conflict": Politics, Economics, and "Cultural" Violence". Berkeley: International and Area Studies, University of California at Berkeley. Tillgänglig:
<http://escholarship.org/uc/item/7hc733q3#page-4> [2014-05-03].

Fieldhouse, D. K. (2008[2006]). "Western Imperialism in the Middle East 1914-1958". Oxford: Oxford University Press [Elektronisk resurs]. Tillgänglig:
<http://www.oxfordscholarship.com.ludwig.lub.lu.se/view/10.1093:/oso/9780199540839.001.0001/acprof-9780199540839> [2014-04-28].

"French Mandate for Syria and Lebanon" (1923). *The American Journal of International Law*: Vol. 17:3 s. 177-182 [Elektronisk]. Tillgänglig:

<http://www.jstor.org.ludwig.lub.lu.se/stable/2212963> [2014-04-27].

Gelvin, James L. (2011). "The modern Middle East: a history". 3. uppl. New York, N.Y.: Oxford University Press.

Haysom, Nicholas. (2005). "Conflict Resolution, Nation-Building & Constitution-Making". *New England Journal of Public Policy*: Vol. 19:2 s.151-170 [Elektronisk]. Tillgänglig:

http://eds.b.ebscohost.com.ludwig.lub.lu.se/eds/pdfviewer/pdfviewer?_f15fe2b3-a98c-4b89-9c75-41a2edb036bc%40sessionmgr111&vid=2&hid=110 [2014-05-15].

He, Baogang. (2001). "The National Identity Problem and Democratization: Rustow's Theory of Sequence". *Government and Opposition*. Vol. 36:1 s.97-119 [Elektronisk]. Tillgänglig:

<http://dx.doi.org/10.1111/-7053.00055> [2014-05-17].

Heydemann, Steven. (2000). "War, Institutions and Social Change in the Middle East". University of California Press [Elektronisk]

<http://site.ebrary.com/lib/malmoe/Doc?id=10064738&ppg=73> [2014-05-17].

Hinnebusch, Raymond A. (2001). "Syria: revolution from above.," London: Routledge.

Hourani, Albert H. (1947). "Minorities in the Arab world.," London: Oxford Univ. Press.

Khoury, Philip S. (1987). "Syria and the French mandate: the politics of Arab nationalism, 1920-1945". London: Tauris.

Lipschutz, Ronnie D. (1998). "Seeking a State of One's Own: An Analytical Framework for Assessing Ethnic and Sectarian Conflicts". I: Crawford, Beverly & Ronnie D Lipschutz. (red.) (1998). "The Myth of "ethnic conflict": Politics, Economics, and "Cultural" Violence". Berkeley: International and Area Studies, University of California at Berkeley. Tillgänglig:

<http://escholarship.org/uc/item/7hc733q3#page-4> [2014-05-03].

Merriam, Sharan B. (1994). "Fallstudien som forskningsmetod". Lund: Studentlitteratur

Mironova, Vera, Loubna Mrie & Sam Whitt. (2014). "What Do Syria's Rebels Want From the West". *Carnegie Endowment for Peace* [Elektronisk]. Tillgänglig: <http://carnegieendowment.org/syriaincrisis/?fa=55258>. [2014-05-13].

Mylonas, Harris. (2013). "The Challenges of nation-building in the Syrian Arab Republic". I: POMEPS Briefings Booklet 22 (2013) "The Political Science of Syria's War" [Elektronisk]. Tillgänglig:

http://pomeps.org/wp-content/uploads/2014/01/POMEPS_BriefBooklet22_PoliSciSyria_Web.pdf.

[2014-05-10]

Pearlman, Wendy. (2013). "Understanding Fragmentation in the Syrian Revolt". I: POMEPS Briefings Booklet 22 (2013) "The Political Science of Syria's War" [Elektronisk]. Tillgänglig:

http://pomeps.org/wp-content/uploads/2014/01/POMEPS_BriefBooklet22_PoliSciSyria_Web.pdf.

[2014-05-10]

Robinson, Glenn E. (2012). "Syria's long civil war". *Current History*: Vol.111:749 s.331-336 [Elektronisk]. Tillgänglig:

<http://ejournals.ebsco.com.ludwig.lub.lu.se/Direct.asp?3PDMMX181PND2SQ%2DPNEZS%2DNNSEOO8S1ZS&Show=Object&ErrorURL=http%3A%2F%2Flinksource%2Eebsco%2Ecom%2Ferror%2Easp>. [2104-05-17]

Salen, Peter. (2008). "The Middle East: Evolution of a Broken Regional Order". *Carnegie Endowment for International Peace*: Nummer 9 [Elektronisk]. Tillgänglig: http://carnegieendowment.org/files/cmec9_salem_broken_order_final.pdf. [2014-05-10]

Sluglett, Peter (2014). "An improvement on colonialism? The 'A' mandates and their legacy in the Middle East". *International Affairs*: Vol. 90:2 s.413-427 [Elektronisk].

Tillgänglig: <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/-2346.12117/abstract>.
[2014-05-03]

White, Benjamin Thomas. (2011). "The Emergence of Minorities in the Middle East: The Politics of Community in French Mandate Syria". Edinburgh University Press.